

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 234/2015
17.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 33/13 од 23.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 372/14 од 24.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката М.С. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 33/13 од 23.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 372/14 од 24.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 33/13 од 23.12.2013. године, окривљена З.О. оглашена је кривом због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а уколико дође до опозива условне осуде у утврђену казну затвора ће се окривљеној урачунати време које је провела у притвору од 05.09. до 23.09.2011. године, док се од исте применом одредбе члана 246а став 3. КЗ одузима 3,54 грама нето масе ... упакованог у 51 пакетић. Том пресудом окривљени М.Т. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.04. до 29.05.2007. године, док је према истоме на основу одредбе члана 83. КЗ изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у

заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора, док је од истога, на основу члана 246а став 3. КЗ одузета опојна дрога ... нето масе 0,07 грама и 78,80 грама нето масе опојне дроге ... Истом пресудом окривљени Б.Д. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.04. до 29.05.2007. године и од 04. до 23.12.2013. године и од истога је применом члана 246а став 3. КЗ одузета опојна дрога ... у количини од 65,20 грама. Истом пресудом окривљени З.О., М.Т. и Б.Д. обавезани су да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 30.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износе и то: окривљена З.О. износ од 8.900,00 динара, окривљени М.Т. износ од 10.500,00 динара, окривљени Б.Д. износ од 27.520,00 динара, а такође окривљена З.О. обавезана да плати трошкове браниоца по службеној дужности о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем. Том пресудом на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП према окривљенима З.О. и М.Т. одбијена је оптужба да су починили кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, док је на основу одредбе члана 422. став 1. ЗКП према окривљеном Б.Д. одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 372/14 од 24.06.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљених М.Т. и Б.Д. изјављених од стране бранилаца и окривљеног Б.Д. лично и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 33/13 од 23.12.2013. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Т., адвокат М.С., због повреде закона из члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно због повреде одредбе члана 74. ЗКП, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП и због повреде одредбе члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним већем, односно да исте преиначи тако што ће овог окривљеног на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП ослободити од оптужбе, и тако што ће одредити да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, уз захтев да буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је пошто је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т. доставио Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката М.С., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда одредбе члана 74. ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП и повреда одредбе члана 441. став 4. ЗКП, због којих повреда је подношење захтева дозвољено окривљеном, а из образложења захтева и навода да суд није могао као истините да прихвати одбране окривљених М.Т. и Б.Д. датим пред истражним судијом јер је способност истих да износе своје одбране била доведена у питање услед зависности ових окривљених од употребе опојних дрога, а да остали изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени М.Т. критичном приликом неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу марихуану већ да је предметна супстанца, за коју спроведеним вештачењем није утврђено да представља опојну дрогу марихуану са садржајем психоактивне супстанце ТХЦ већим од 0,3%, критичном приликом била у поседу трећег лица Љ.Н., који је током поступка преминуо, да се каснија осуђиваност окривљеног за истоврсно кривично дело не може ценити као отежавајућа околност, те да је окривљени морао бити ослобођен да је починио кривично дело за које се терети с обзиром да нема доказа да је исто починио и да је следствено томе морао бити ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђена другостепеном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових

права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката М.С., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.